CT-34

Thánh Gióng

Minh Họa: Nguyễn Quang Vinh

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Đời Hùng Vương, ở một làng kia có một người đàn bà đã luống tuổi, sống một mình. Một buổi sáng, bà đi thăm thửa ruộng trồng màu thấy một vết chân người mà chỉ cái gót chân thôi cũng to bằng cái đầu, cả bàn chân giẫm gãy nát cả luống cà bát. Lấy làm lạ, bà thốt lên:

– Bàn chân ai mà to thế này!

Rồi bà ướm chân bà vào vết chân khổng lồ đó.

Từ đấy, bà có mang. Đủ chín tháng mười ngày, bà sinh được một con trai kháu khỉnh, đặt tên là Gióng. Nhưng lạ thay, Gióng đã lên ba tuổi mà không biết lẫy, không biết nói.

Đúng lúc đó, giặc Ân đang xâm lấn nước ta. Thế giặc mạnh, vua Hùng bèn sai quan quân đi khắp các cõi cầu người tài ra giúp nước.

Một hôm, sứ giả đến đầu làng, đánh trống, bắc loa, đọc chiếu chỉ của vua Hùng.

Mẹ Gióng đang ngồi ru con, nghe thấy bèn nói với con:

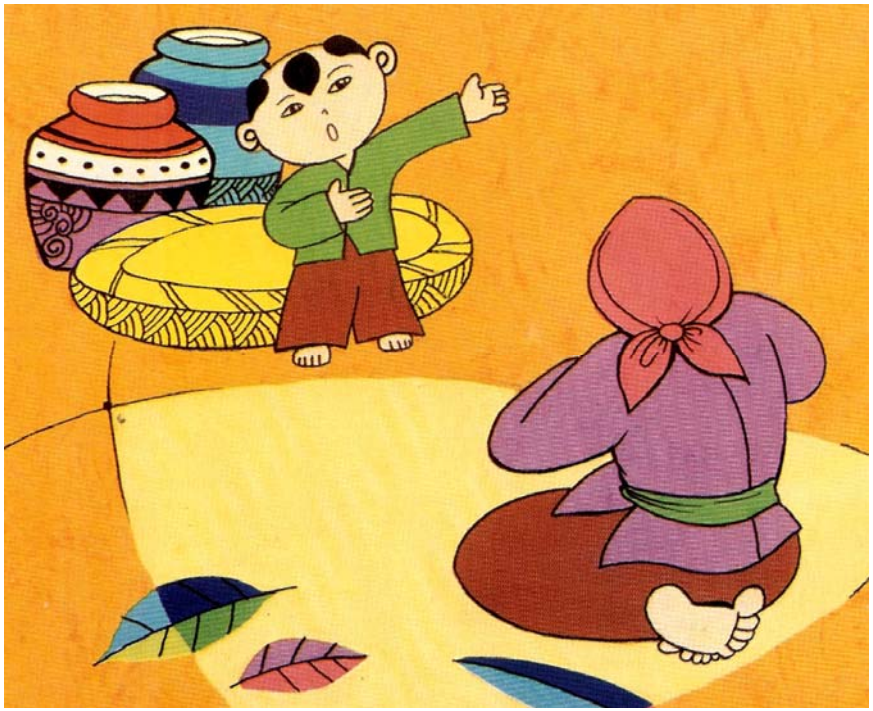
– Con ơi! Con chậm biết đi, con chậm biết nói thế này thì bao giờ con mới ra đánh giặc giúp nước được.

Mẹ vừa nói dứt lời, tự dưng, Gióng đứng dậy dõng dạc trả lời mẹ:

– Mẹ ơi! Mẹ ra gọi sứ giả vào đây cho con.

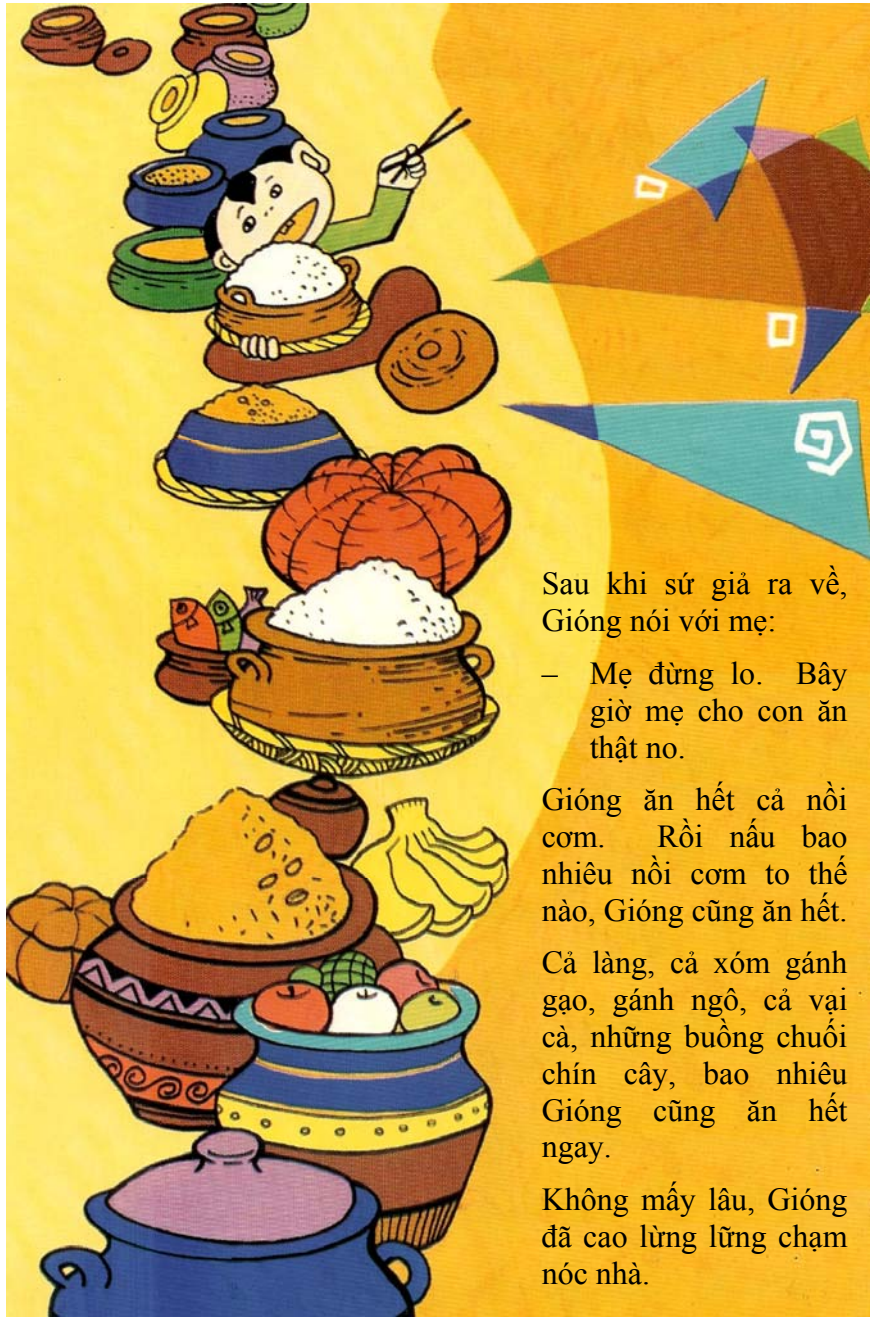

Sứ giả vào nhà chỉ thấy một bé trai khá khỉnh, đứng cạnh mẹ, hồn nhiên cất tiếng:

– Sứ giả về nói với nhà vua rèn cho ta một con ngựa sắt cao hai trượng, một thanh gươm sắt dài bằng cây tre, một áo giáp sắt, một cái nón sắt to bằng cái nong đại. Tất cả một tháng phải xong, đem về đây đầy đủ.

Những lời Gióng nói đĩnh đạc như truyền lệnh, cơn giận của sứ giả tan biến. Sứ giả vội vã trở về kinh đô.

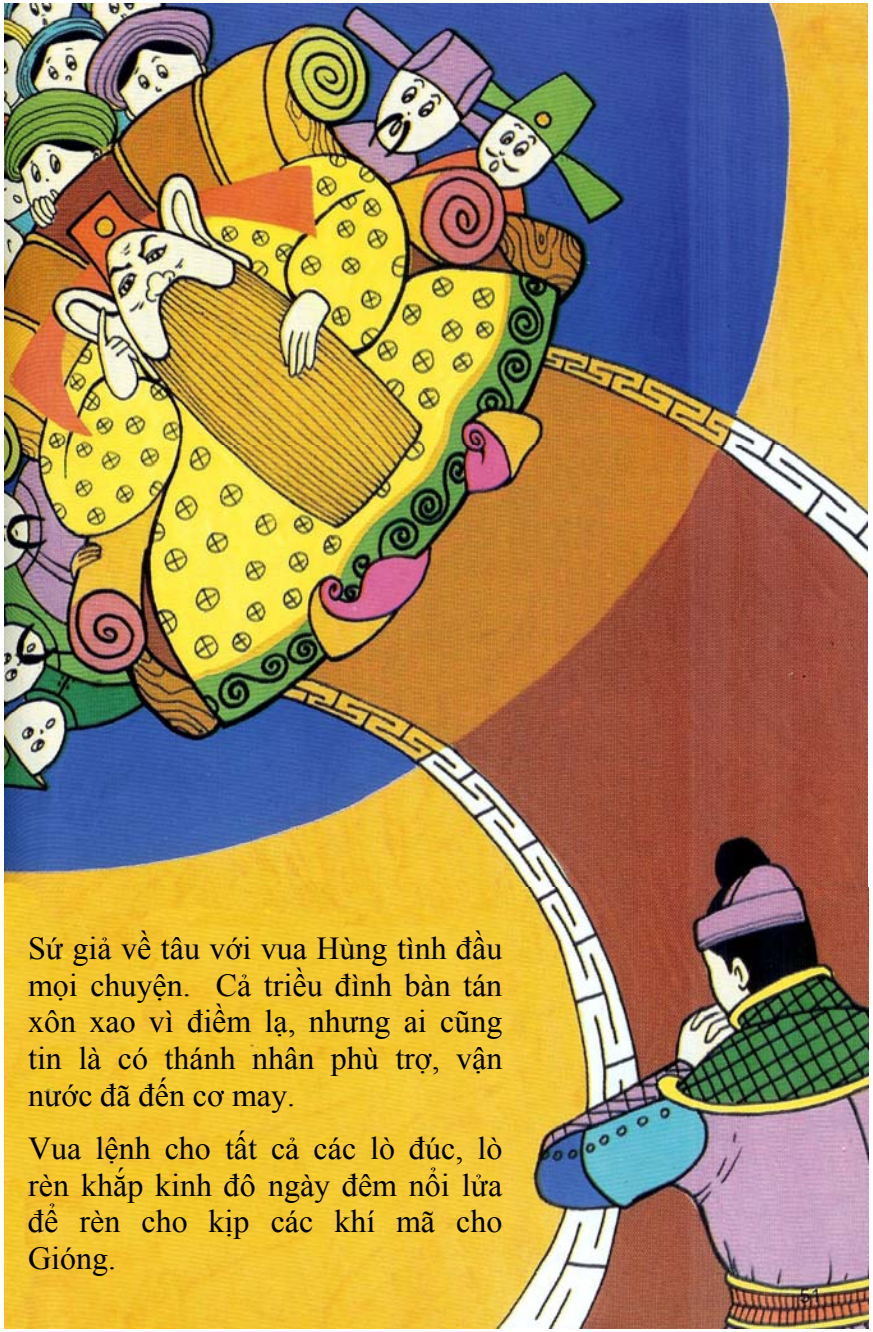
Sau khi sứ giả ra về, Gióng nói với mẹ:

– Mẹ đừng lo. Bây giờ mẹ cho con ăn thật no.

Gióng ăn hết cả nồi cơm. Rồi nấu bao nhiêu nồi cơm to thế nào, Gióng cũng ăn hết.

Cả làng, cả xóm gánh gạo, gánh ngô, cả vại cà, những buồng chuối chín cây, bao nhiêu Gióng cũng ăn hết ngay.

Không mấy lâu, Gióng đã cao lừng lững chạm nóc nhà.

Sứ giả về tâu với vua Hùng tình đầu mọi chuyện. Cả triều đình bàn tán xôn xao vì điềm lạ, nhưng ai cũng tin là có thánh nhân phù trợ, vận nước đã đến cơ may.

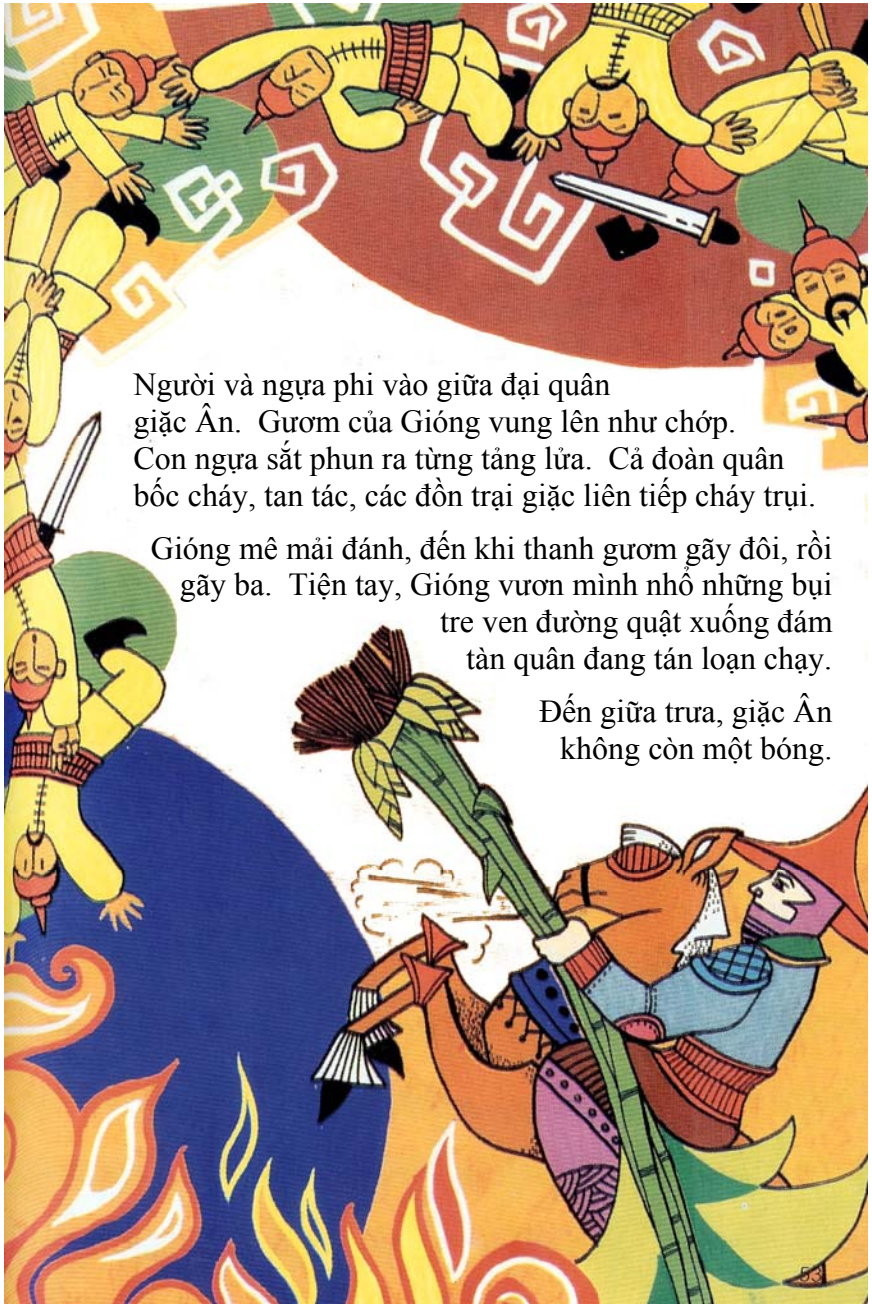
Vua lệnh cho tất cả các lò đúc, lò rèn khắp kinh đô ngày đêm nổi lửa để rèn cho kịp các khí mã cho Gióng.

Đúng hẹn, các khí mã: ngựa sắt, gươm sắt, áo giáp sắt, nón sắt… được rèn xong. Người người thay vai nhau khiêng rước về làng.

Gióng bước ra khỏi nhà. Gióng cúi lạy mẹ, vái chào dân làng rồi cầm thanh gươm, nhảy lên lưng ngựa, giật cương. Con ngựa sắt hí một tiếng, rùng mình, bốn chân đạp gió. Gióng đội nón sắt, mặc áo giáp sắt, thúc ngựa phi đi.

Con ngựa phì ra lửa, hí lên như sấm rền. Người và ngựa phóng như bay.

Người và ngựa phi vào giữa đại quân giặc Ân. Gươm của Gióng vung lên như chớp. Con ngựa sắt phun ra từng tảng lửa. Cả đoàn quân bốc cháy, tan tác, các đồn trại giặc liên tiếp cháy trụi.

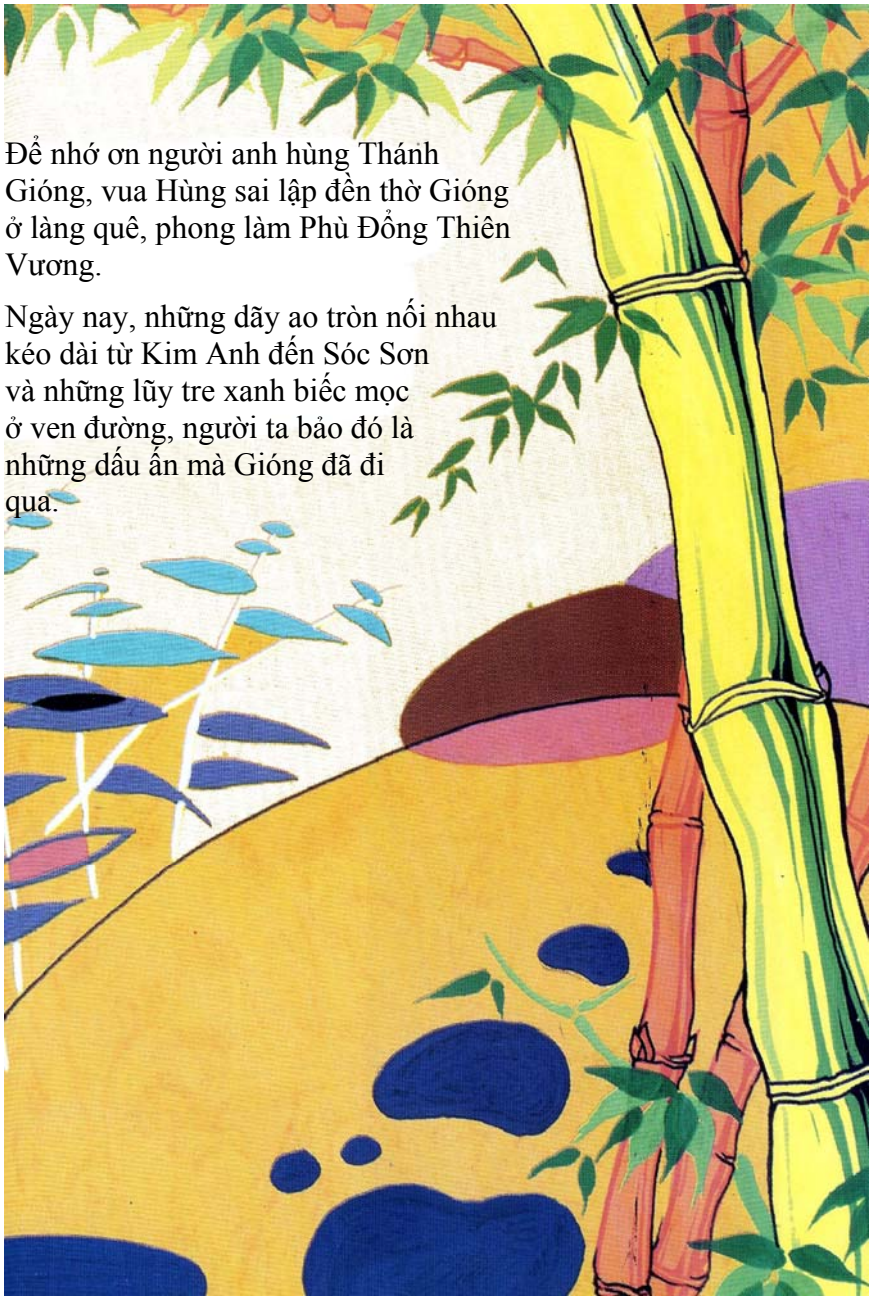
Gióng mê mải đánh, đến khi thanh gươm gãy đôi, rồi gãy ba. Tiện tay, Gióng vươn mình nhổ những bụi tre ven đường quật xuống đám tàn quân đang tán loạn chạy.

Đến giữa trưa, giặc Ân không còn một bóng.

Giặc tan, Gióng rong ruổi ngựa đi qua chỗ chiến trận không có đến một bóng người, chỉ thấy xác bọn giặc Ân. Nhưng chẳng mấy chốc, bốn bên các làng xóm trong chân núi ở đâu kéo ra, cờ xí rợp trời đón Gióng.

Ngựa Gióng đã phi suốt từ hồ Tây, qua sông Cái lên đến Sóc Sơn. Đến đấy, Gióng cởi giáp, bỏ nón đầu núi, Gióng cưỡi ngựa bay lên trời.

Để nhớ ơn người anh hùng Thánh Gióng, vua Hùng sai lập đền thờ Gióng ở làng quê, phong làm Phù Đổng Thiên Vương.

Ngày nay, những dãy ao tròn nối nhau kéo dài từ Kim Anh đến Sóc Sơn và những lũy tre xanh biếc mọc ở ven đường, người ta bảo đó là những dấu ấn mà Gióng đã đi qua.

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051